

Branko Rožman, Borštnikova nagrada za glasbo v uprizoritvi *Nevihta* v izvedbi Mestnega gledališča ljubljanskega

V uprizoritvah je glasba pogosto uporabljena kot ozadje, toda skladbe v *Nevihti* so resnične osebnosti s svojim lastnim glasom, ki daje dramskemu dejanju povsem novo razsežnost. Glasba, ki jo vrhunsko izvede ansambel Volga, deluje kot basso continuo govoric in čenč, ki ga dejavno podprejo različni liki; ti občasno celo zasedejo stole, na katerih sedijo glasbeniki. Izvirna glasba preigrava življenje v mestecu, kjer se vse vrti okrog tega, kaj si o nekom mislijo drugi. Na koncu Katerina konča kot del kaznovalnega kvarteta, ki tako kot preostala skupnost posamezniku ne pusti živeti po lastni, svobodni volji. Glasba Branka Rožmana v uprizoritvi *Nevihta* je med drugim tudi dokaz, da gre za avtorja, ki subtilno, intuitivno, a hkrati mojstrsko razume potrebe, ki jih zahtevajo igralci in gledališki prostor, da skupaj z glasbo zaživijo v izjemni odrski vzajemnosti.

(Iz utemeljitve strokovne žirije Festivala Borštnikovo srečanje 2012)